

Motsägelsefull syn på småföretagande

Manuel E. Yepe

USAs ekonomi kännetecknas av storbolagens absoluta dominans, medan små och medelstora företag har relativt liten betydelse i det ekonomiska systemet. Storbolagen köper systematisk upp de mest framgångsrika företagen. De som inte klarar den överväldigande konkurrensen från storföretagen drivs till konkurs. Så ser monopolkapitalismens utvecklingslagar ut. Man kan säga att storföretag och små firmor är två motpoler i den kapitalistiska utvecklingens oundvikliga motsättning.

Efter överenskommelserna mellan Kubas och USAs regeringar att gemensamt arbeta för en "normalisering" av förbindelserna, baserat på ömsesidig respekt för båda parter suveränitet, är det därför intressant att USA lägger ner sådan energi på att framstå som en välvillig gynnare av småföretagandet på ön.

Detta kan tydligt ses i de "spontana" erbjudanden om företag utbildning som Kubas småföretagare får. Alla nya små och medelstora företag som växer fram på Kuba - som en följd av främjandet av egenföretagande som ett sätt att undvika överbemänskade statliga sådana - förmodas följa landets investeringsregler. Men kubaner oroas ofta över vilka som äger dessa småföretag och varifrån deras kapital kommer.

Enligt Susan Crabtree på The Washington Examiner kallade Vita huset nyligen till ett hemligt möte organiserat av gruppen ONG Business Forward, där några av USAs mäktigaste storföretag ingår, för att diskutera förbindelserna med Kuba.

"Som en del av överenskommelserna med företagsvärlden om presidentens program för att normalisera förbindelserna med Kuba kommer Vita huset den 25 maj att stå värd för ett möte med företrädare för små och medelstora företag i hela landet för att informeras om regeringens Kubapolitik", lydde presidentens kallelse.

Det är märkligt att USAs centralmakt frångår kapitalismens klassiska neoliberal principer för att ingripa i så triviala ärenden, typiska för den primitiva kapitalismen.

Numera motsätter sig de flesta USA-medborgare som besöker Kuba, till skillnad från fram tills nyligen, inte den fientliga isoleringspolitiken mot Kuba. De har utsatts för den globala indoktrineringsprocess som de storbolag som kontrollerar massmedia, utbildning, nöjesvärlden m.m.

nyttjar för att strömlinjeforma tänkandet i linje med USA-imperialismens maktelit. Därför genomsyras de av de fördomar som inpräntats i deras medvetande under mer än ett halvsekels fientliga regimskiftespolitik, och likställer kapitalism med demokrati, fastän de ju snarast är varandras absoluta motsats.

Medvetet eller omedvetet avslöjar de att målet är att skilja Kubas civilsamhälle från den socialistiska staten, med mer eller mindre uppenbara anspråk på att USA ska kunna kontrollera och påverka detta. Dessa ansträngningar fanns redan med i George W. Bush' "program för övergång till demokrati på Kuba", som enbart formulerats redan 2003 och sedan 2004-2006, grundade på förslag från sådana som Brookings Institution i USA.

Medelst falska illusioner och fantasier om "den amerikanska drömmen" försöker de hos de nyblivna kubanska egenföretagarna inplantera föresatsen att till varje pris berika sig, och inte vara en del av den nya ekonomiska modellen i det egna landet eller rätta sig efter de socialistiska myndigheterna. På så vis kommer de till slut att stå helt försvarslösa mot den internationella kapitalismens begär. Precis som Kuba måste respektera den kapitalistiska struktur som råder i USA, med storbolagens överlägsenhet och dess förhållningssätt och metoder, måste supermakten erkänna kubanska socialistiska system och centralstaten roll, där marknaden endast ses som ett redskap för att förverkliga dess uppenbara sociala uppdrag.

Utdrag, redigering och översättning Christine Vaple

Källa <http://manuelyepe.wordpress.com/>